

der er mennesker, der gerne vil se det, så skulle det være dumt, hvis Folketinget forhindrer folk i at få den mulighed.

Tove Videbæk (KRF):

Selv om dette forslag er meget kort og virker ret enkelt, kan det faktisk have vidtrækkende konsekvenser for de lokale radio- og fjernsynsselskaber, som det drejer sig om.

»Must carry«-bestemmelsen virker rimelig, da der er tale om forsøg med digital sending og det i øvrigt ikke direkte vedrører ikkekommercielle og græsrodsstationer og på længere sigt heller ikke vil komme til det. Lovændringen vedrører udelukkende antenneforeninger med over 25 tilsluttede. Det vil efter min opfattelse ikke være rimeligt at pålægge de fællesantenneanlæg, der berøres af bestemmelsen, den store udgift at ændre deres udstyr i en forsøgsperiode til også at kunne tage de digitale signaler, så derfor kan jeg helt tilslutte mig denne del af forslaget.

Men afsnittet om lokalradio- og -tv-nævn er jeg derimod mere kritisk over for. Derfor vil jeg også indsende et ændringsforslag om, at dette lovforslag skal opdeles i to. Problemet er, at denne del af lovforslaget vil medføre store ekstraudgifter for ikkekommercielle lokalradio- og -tv-stationer.

Sagen er, at de lokale radio- og tv-stationers betalinger til KODA og Gramex direkte afhænger af sendeområdets størrelse, og med sammenlægning af lokalradionævn vil der dermed netop ske en udvidelse af det sendeområde, der ligger til grund for afgifternes størrelse. De eneste, der direkte vil nyde godt heraf, er som understregt i bemærkningerne de kommercielle lokalradio- og -tv-stationer.

Det, som man har intentioner om via dette lovforslag, er at etablere større samsendingsområder, således at de kommercielle stationer vil få mulighed for i væsentlig grad at forøge deres indtægter på reklamer, hvilket jo også er indskrevet i bemærkningerne som intentionen med forslaget.

Jeg synes, at denne ændring er urimelig. Kan det virkelig være Folketingets opgave at vedtage lovændringer, der har til hensigt at gøre det lettere for de kommercielle radio- og tv-stationer at tjene på de reklamer, når man dermed samtidig pålægger de ikkekommercielle radio- og tv-stationer, altså græsrodsstationerne, større udgifter?

For de ikkekommercielle og græsrodsstationerne er det i forvejen urimeligt, at de skal betale i forhold til et indbyggergrundlag, idet de ofte sender til smalle målgrupper. F.eks. er der en iransk station i Århus, der sender på farsi. Der er måske 500 lyttere til deres programmer. Alligevel skal de til KODA og Gramex betale for et indbyggergrundlag på i øjeblikket 240.000. Det svarer til at lade den lille købmand betale lige så meget i skat som det store supermarked.

Allerede som situationen er med den nuværende lov, er der adskillige ikkekommercielle stationer, hvis økonomi er tyngt af at skulle betale enorme beløb til KODA og Gramex, og mange stationer giver udtryk for deres frustrationer over på den ene side at få et økonomisk tilskud til at videreudvikle stationen for at højne kvaliteten i de udsendte programmer og så på den anden side at skulle sende en forholdsvis høj andel af disse midler videre til KODA og Gramex.

Den lidt galgenhumoristiske kommentar er ofte, at det ville lette administrationen, hvis tilskudssekretariatet tog halvdelen af de bevilgede midler og sendte dem direkte til KODA. Det ville være et stort fremskridt for ikkekommercielle stationer på både radio- og tv-siden, hvis KODA blev pålagt at skulle anerkende og opkræve afgifter i henhold til den ændrede mediesituation, hvor lovgivningen nu klart skelner mellem kommerciel og ikkekommerciel lokalradio- og -tv-virksomhed.

For mit vedkommende vil jeg anbefale, at en så vidtgående ændring ikke gennemføres, før der er givet ikkekommercielle radio- og tv-virksomheder garanti for, at deres udgifter ikke forøges, og at deres mulighed for at sende ikke indskrænkes yderligere.

Altså første del af forslaget kan vi støtte, men bestemt ikke anden del af forslaget.

(Kort bemærkning).

Carsten Hansen (S):

Det var fru Tove Videbæks bemærkninger om KODA/Gramex og fælles nævn og størrelsen på dem, der fik mig på talerstolen.

Jeg var til et møde forleden dag med hr. Jens Rohde i Dansk Tonekunstnerforening, hvor der var folk til stede fra KODA og Gramex, som havde forstand på disse tal, og de oplyste rent faktisk, at hvis man skulle gå ind og betale for det antal lyttere eller seere, man havde, ville det for en lang række mellemstore og store statio-